

ще живе въчно. Моисей удари камъкъ-тъ, и истече вода, и Господни-ты племена пихъ, и погасихъ жаждъ-тъ си: тоя камъкъ е Христосъ, ударень съ стрѣлы-ты на Божественно-то правосѣдіе, за да бѣде за насъ изворъ *на живъ водъ* и на спасеніе (1 Кор. 10; 4). Исусъ Навинъ уведе Израиляне-ты въ обѣтованнъ-тъ землѣ: Исусъ Христосъ ны завожда въ обѣтованнъ-тъ землѣ на спокойствіе-то и на блаженство-то.

Пророци-ти на Всевышній-тъ, като прокарани було-то на бѣдѣще-то, прорѣкли животъ-тъ, страданія-та, и смърть-тъ Спасителевъ. Отъ първы-ты вѣкове на свѣтъ-тъ вѣра-та на чада-та Божии ся утвърдяваше отъ таинство-то на това обѣщаніе, че *“ съме-то на женъ-тъ ще смаже главъ-тъ на зміѣ-тъ.”* (Быт. 3; 15). Патріарси-ти бѣхъ увѣрени, че *всички-ти народи на землѣ-тъ ще ся благословітъ въ обѣтованно-то съме* (Быт. 18; 18: 26; 4). Ювъ знаеше, че избавитель-тъ му е живъ. Іаковъ въ смъртний-тъ си часъ прорѣче слѣдуѣщо-то толкова достославно пророчество: *скытръ-тъ не ще да оскѣдѣе отъ Іуда, нито законоположител-тъ отъ средъ козъ-тъ му, догдѣ дойде Сіло (Мирный); нему ще ся покоряватъ людіе-ти* (Быт. 49; 10). Данилъ прорѣче точно вѣме-то, въ което Христосъ ще ся откѣсне, за да уничтожи невѣріе-то, и да ся свѣрши грѣхъ-тъ, и да стане очищеніе за беззаконіе-то, и да ся установи вѣчна-та прав-